

'Stel je voor dat het plakplaatjes waren'

REPORTAGE TAXATIES

● Conservator Friggo Visser taxeert aardewerk

Door Janna Zuiderveld

Assen Tussen nieuwe meubelen zit conservator Friggo Visser (66) op de woonafdeling van warenhuis Vanderveen. Hij taxeert aardewerk. Om hem heen staan zeker vijftien hoopvolle mensen te wachten, veelal van middelbare leeftijd. Allemaal hebben ze een tas bij zich met – wie weet – waardevolle inhoud. Bijna tachtig mensen kwamen op de taxatie af.

"Dit is dus geen plakplaatje", vraagt een meneer voor de zekerheid, wijzend op een motief. Met een strenge blik wijst Visser hem terecht. De vragensteller en zijn vrouw zitten aan de tafel tegenover de conservator van Keramisch Museum Goedewaagen in Nieuw-Buinen. Zojuist constateerde Visser dat Colditz Steingut AG hun lampset, waarvan het echtpaar slechts een bakje en een foto meegenomen heeft, waarschijnlijk ergens rond 1919 heeft gefabriceerd. Volledig gaaf is die set iets om te koesteren, geeft Visser het echtpaar mee.

Met welk voorwerp iemand ook komt, Visser neemt de tijd. Zijn oordeel is glashelder. "Dit is de categorie kitsch." Wanneer hij meer wil weten, slaat hij het grote boek erop na. Visser is leraar, en dat merk je.

”
Dit is de
categorie
kitsch

Omstanders komen van alles aan de weet tijdens het wachten. Dat er in Engeland ook Delfts Blauw werd gemaakt, in Stoke-on-Trent in Staffordshire. Dat in 1888 een arbeidsenquête werd gehouden in de keramiek-fabrieken in Maastricht. Arbeiders bleken er gemiddeld 40 jaar oud te worden door het werken met lood en in hitte die kon oplopen tot 400 graden Celsius. Visser:

"Hun haar brandde weg."

Lou Claassens uit Assen komt met een Mariabeeld. Hij kocht het in de buurt van het Franse Sedan. "Ik ben een verzamelaar. Heb ze op het toilet staan. Ik waarschuw mensen ook altijd voor ze gaan", vertelt Claassens lachend. Wat Visser echt doet opveren is de kom op een voet van Ivora Gouda. "Heel mooi bloemmotief. Uit de tweede

helft van de jaren '20. Handelswaarde 70, 80 euro." Later komt er tot zijn vreugde nog werk van Meissen en Etha Lempke op tafel.

Blij is ook bij Nan van Zanten uit Assen. De met vogeltjes versierde aardewerken pot die ze samen met haar man in de Iraanse stad Isfahan kocht, is echt. "Geld vind ik niet het belangrijkste. Maar stel je voor dat het plakplaatjes waren."

▲ **Mensen staan in de rij, terwijl Friggo Visser een bord uit 1947-1950 van Jan Schaick taxeert. Foto: DvhN/Duncan Wijting**